

УДК 378.046

Л. В. ЗАДОРЖНА-КНЯГИЦЬКА

ДЕОНТОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ КЕРІВНИКІВ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ: КОНЦЕПЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

У статті розглянуто концепцію дослідження професійної підготовки керівників навчальних закладів у магістратурі на деонтологічних засадах; розкрито її сутність на методологічному, теоретичному та практичному рівнях; розглянуто значення системного, синергетичного, культурологічного, компетентнісного, акмеологічного, аксіологічного, деонтологічного підходів до цієї проблеми.

Ключові слова: деонтологія, деонтологічна підготовка, деонтологічна культура, концепція дослідження, методологічний підхід, керівник навчального закладу.

Детермінантою успішної управлінської діяльності керівника навчального закладу є професійна поведінка, що виступає інтегральним утворенням щодо системи етичних знань і вмінь, моральних якостей, мотивів та духовно-ціннісних орієнтацій його особистості. Ідеться про наявність у директора школи деонтологічної компетенції – комплексної суб'єктивної характеристики, що визначає його деонтологічну готовність до управлінської діяльності, рівень сформованості знань та способів діяльності, необхідних для прийняття ефективних рішень у деонтологічно детермінованих ситуаціях професійної взаємодії.

Використання деонтологічного аспекту в процесі професійної підготовки майбутнього керівника навчального закладу зумовлено моральною насиченістю та високою роллю його діяльності, необхідністю постійної взаємодії між суб'єктами управлінського процесу, в якому дотримання обов'язку директором стає особливо вагомим, оскільки його професійна діяльність є запорукою успішного функціонування освітнього закладу, а поведінка – зразком для підлеглих.

Особливої значущості вирішення цієї проблеми набуває сьогодні, в умовах суспільно-економічних та соціально-культурних викликів, що стоять перед Україною. Отже, забезпечення професійної підготовки керівників навчальних закладів на деонтологічних засадах належить до пріоритетних завдань вищої педагогічної освіти.

Однак навчальний процес в умовах магістратури вищого навчального закладу зазвичай зорієнтований на фахову підготовку менеджерів освіти і не спрямований на формування їх деонтологічних орієнтирів. Відтак освітньо-професійна програма підготовки управлінців у сфері загальної середньої освіти в умовах магістратури вищого навчального закладу має бути спрямованою на узгодженість й органічне поєднання нормативно-правового та нормативно-особистісного компонентів, що досягається через єдність соціально-гуманітарної та професійно зорієнтованої складових, інтеграцію змістових модулів дисциплін з деонтологічною компонентою, застосування інфо-

рмаційних і комунікативних технологій для формування у випускника магістратури деонтологічної готовності до управління закладом освіти.

Проблема управління освітою не є новою для сучасної педагогічної науки. Методологію педагогічного менеджменту розкрито в дослідженнях Г. А. Дмитренко, В. В. Крижка, В. І. Лугового, В. І. Маслова; основи теорії управління школою та вдосконалення системи управління нею розроблено В. І. Бондарем, І. Л. Лікарчуком, Є. М. Павлюченковим, В. С. Пікельною, Є. М. Хриковим, В. В. Шаркуною; інноваційні підходи до управління навчальним закладом викладено в працях Л. М. Ващенко, Л. І. Даниленко, О. І. Мармази, В. Ф. Паламарчук; проблеми демократизації, гуманізації управління освітою висвітлено в наукових працях І. П. Аносова, Г. В. Єльнікової, Л. А. Онищук та ін. Важливе місце в дослідженнях українських науковців посідають проблеми розробки наукових основ управлінської діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу та підвищення його управлінської кваліфікації, які відображено в працях Є. С. Березняка, В. М. Бегея, Л. М. Калініної, В. В. Крижка, Н. М. Островерхової, Є. М. Павлютенкова, В. І. Пуцова, Є. П. Тонконової та ін. Паралельною проблематикою досліджень є наукові розвідки зарубіжних учених (Ю. А. Конаржевський, В. В. Лукашевич, В. І. Подобєд, В. П. Симонов, Р. Х. Шакуров, Т. І. Шамова; М. Альберт, Р. Блейк, П. Друкер, М. Мескон, Дж. С. Мутон, М. Пул, М. Уорнер, Ф. Хедоурі та ін.).

Проблемі професійної підготовки фахівців у вищій школі науковці приділяють належну увагу, зокрема, таким її аспектам: філософія сучасної вищої освіти (В. П. Андрущенко, І. А. Зязюн, В. Г. Кремень, В. І. Луговий, В. О. Огнев'юк); історія педагогіки вищої школи (Л. П. Вовк, І. Л. Лікарчук, О. В. Сухомлинська); проблеми неперервної професійної освіти (С. У. Гончаренко, Р. С. Гуревич, А. О. Лігоцький, С. О. Сисоєва); тенденції розвитку вищої педагогічної освіти (О. А. Дубасенюк, А. А. Булда, О. В. Глузман, В. І. Луговий, Н. Г. Ничкало); організація професійної підготовки майбутніх фахівців у вищій школі (А. М. Алексюк, С. І. Архангельський, М. Б. Євтух, І. В. Соколова, О. В. Шестопалюк); упровадження педагогічних технологій у вищих навчальних закладах (О. С. Падалка, В. В. Сагарда); розвиток особистості майбутніх фахівців у процесі професійної підготовки (М. І. Пірен, В. В. Рибалка, В. О. Семиченко). Дотичними до зазначеної проблематики є праці зарубіжних учених (В. П. Беспалько, В. А. Болотов, І. Ф. Ісаєв, В. А. Сластьонін, В. І. Слободчиков, М. Вудкок, Д. Френсіс).

Проблеми підготовки магістрів з управління освітою та підвищення їх професійного рівня розглядають українські й російські науковці в таких аспектах: методологічні основи сучасної філософії освіти як підґрунтя становлення управлінської культури керівників навчальних закладів (Т. В. Панчук, Н. І. Селіверстова, А. Й. Сиротенко та ін.); обґрунтування аксіологічного, культурологічного, антропологічного, гуманістичного, синергетичного, герменевтичного підходів до професійної підготовки (В. І. Андрєєв, Є. В. Бондаревська, В. П. Бранський, М. Б. Євтух, О. В. Сухомлинська та

ін.); формування ціннісного ставлення до світу (І. А. Зимня, В. А. Караківський, В. М. Коротов, Б. Т. Лихачов, М. Д. Никандров, В. Д. Шадриков та ін.); психолого-педагогічні основи формування знань, умінь і навичок (Є. С. Березняк, Б. С. Гершунський, Є. О. Климов, С. Г. Москвичов, А. М. Омаров, Р. Х. Шакуров та ін.); теоретико-методичні основи підготовки менеджера освіти в умовах ступеневої освіти (С. С. Вітвицька), у системі неперервної педагогічної освіти (В. Є. Берега, Л. М. Кравченко), розвиток професіоналізму управлінської діяльності керівників загальноосвітніх навчальних закладів у системі післядипломної педагогічної освіти (Т. М. Сорочан), професійна підготовка керівних кадрів в умовах магістратури до управління якістю освіти (В. Е. Лунячек).

Домінантною тематикою цільових досліджень українських і російських науковців є розробка проблем професійної, у тому числі педагогічної, культури фахівців (К. А. Абульханова, В. Д. Базилевич, А. В. Барабанщиков, О. Б. Гармаш, В. М. Гриньова, С. Б. Єлканов, О. М. Пехота, М. І. Поночовний, Т. І. Саламатова, В. А. Семиченко), як окремих напрям розглядають проблему управлінської культури керівників організацій (Б. А. Гаєвський, В. М. Іванов, М. І. Кабушкін, О. І. Мармаза, В. І. Новоселов, Л. Е. Орбан-Лембрик, Ю. І. Палеха, В. І. Патрушев, О. М. Ярковой та ін.).

Разом із тим професійна підготовка керівника освіти потребує й інших підходів. Моральний бік керівника навчального закладу вимагає від нього не лише високої загальної культури, широкого світогляду, а й етичної зрілості, готовності до виконання професійного обов'язку в складних, швидко змінюваних умовах функціонування освітнього закладу. Управлінська етика є детермінантою його відносин з учасниками управлінського процесу, моральною основою професії менеджера освіти.

Однак проблему формування деонтологічної компетенції керівників навчальних закладів ще не вивчали, хоча в окремих аспектах та у зв'язку з іншими цілями вона була предметом спеціального вивчення в дослідженнях як українських учених (І. В. Бенедик, М. П. Васильєва, В. М. Горшенєв, О. Ф. Скакун, С. С. Сливка, О. В. Шмоткін), так і зарубіжних (Л. М. Анісімова, Є. О. Вагнер, М. О. Гуліна, Г. А. Караханова, К. М. Левітан).

Таким чином, теоретичний аналіз наукових досліджень свідчить, що проблема підготовки керівників навчальних закладів в умовах магістратури ВНЗ на деонтологічних засадах недостатньо розроблена як у теоретичному, так і в методичному аспектах. Потребують обґрунтування концепція підготовки менеджерів освіти у вищому навчальному закладі на деонтологічних засадах, її зміст, форми та методи, умови й критерії сформованості деонтологічної компетенції керівників навчальних закладів.

Отже, прогалини в теорії організації й психолого-педагогічного забезпечення деонтологічної готовності керівника навчального закладу в аспекті його професійної підготовки залишають великий простір для пошуку найбільш оптимальних умов, шляхів і засобів щодо формування деонтологічної компетенції майбутнього менеджера освіти.

Мета статті – обґрунтувати концепції дослідження професійної підготовки керівників навчальних закладів у магістратурі на деонтологічних засадах.

Поняття деонтології має визначений спектр тлумачень. Її розглядають як:

- розділ етики, що висвітлює проблеми обов’язку, сфери належного, всі форми моральних вимог та їхнє співвідношення [3];
- вчення про обов’язок, що становить розділ етики, сукупність етичних норм і принципів поведінки під час виконання своїх професійних обов’язків [4];
- концепцію, розділ етичної теорії, у якому розглядають питання, пов’язані з поняттям обов’язку [5];
- науку, що вивчає етику й коректну поведінку людей [6];
- систему етичних знань, про моральні, професійні та юридичні обов’язки і правила поведінки фахівців щодо ставлення до людини, які належать до сфери виробничих і соціальних відносин цих фахівців [2].

Принципи й норми деонтології відображено в професійних кодексах представників різних спеціальностей, пов’язаних з міжособистісною взаємодією: журналістів, юристів, лікарів, соціальних працівників, дефектологів, психологів, педагогів, що зумовило виникнення професійної деонтології. Дотичною до етичних проблем сучасного управління навчальним закладом є деонтологія педагогічна, що являє собою науку про професійну поведінку педагогічного працівника, про його обов’язки. Змістовним ядром педагогічної деонтології є система морально-етичних норм і принципів, необхідних (і притаманних) педагогові для виконання своїх професійних обов’язків [2, с. 7].

Разом із тим специфіка професійної моралі, особливості прояву етичних категорій у сфері управління зумовлює відокремлення на пряму професійної деонтології – управлінської, під якою розуміють науку про професійну поведінку керівника, що базується на системі управлінських морально-етичних норм. Професійна поведінка керівника навчального закладу виявляється в культурі професійного мислення, умінні на науковій основі організувати власну працю, майстерності спілкування, здатності критично оцінювати та вдосконалювати свій професійний досвід, аналізувати власні можливості, в умінні приймати правильні рішення, створювати сприятливий психологічний клімат у колективі тощо.

Специфіка професійної поведінки керівника навчального закладу зумовлена не лише необхідністю підвищення престижу посади, збільшення значущості своєї особи в забезпеченні ефективного функціонування закладу, а й особливою психологічною, моральною взаємодією в системі “директор у собі”, “директор – учень, учнівський колектив”, “директор – батьки учнів”, “директор – окремих педагог”, “директор – педагогічний колектив”. У зазначеному контексті система “директор – педагогічний колектив” є визначальною, оскільки безпосередньо відображає управлінську діяльність керівника навчального закладу.

Отже, провідними завданнями управлінської деонтології є:

1. Теоретичні завдання (розкриття соціальної значущості дотримання керівником норм управлінської етики; його ознайомлення з принципами, нормами та правилами управлінської поведінки й чітке їх засвоєння; формування моральних цінностей управлінської діяльності та відповідних якостей керівника; розвиток у майбутніх керівників етичної культури на рефлексивній основі, спонукання їх до самоаналізу власних вчинків; вивчення принципів поведінки керівників, спрямованої на ефективне виконання професійних і посадових обов'язків; вивчення різноманіття відносин у системі “керівник-підлеглий” для встановлення правильних відносин, які приводять до успіху; вивчення несприятливих чинників управлінського процесу з метою мінімізації їх впливу на функціонування закладу освіти; пошуки шляхів усунення шкідливих наслідків недоброякісної управлінської діяльності).

2. Практичні завдання (визначення типових помилок управлінської поведінки, пов'язаних із порушенням норм професійної моралі; розкриття особливостей етичної поведінки керівника в процесі вирішення управлінських завдань).

Виходячи із зазначеного, під деонтологічними засадами професійної підготовки керівників навчальних закладів у магістратурі слід розуміти комплекс теоретичних положень і практичних заходів, що забезпечують усвідомлення магістрами – майбутніми керівниками навчальних закладів необхідності свідомого підпорядкування особистих інтересів потребам суспільства в гармонійному поєднанні особистого й суспільного, визначають форми управлінської моралі, забезпечують виконання громадянського обов'язку в конкретній галузі суспільних відносин.

Відповідно до зазначеного провідною ідеєю концепції дослідження професійної підготовки магістрів з управління освітою є розуміння деонтології як складника етичної науки, що має свої моральні цінності, оволодіння якими є нагальною потребою майбутнього керівника навчального закладу. Його деонтологічна підготовка є цілеспрямованим та керованим процесом, що розпочинається у вищому навчальному закладі й продовжується в процесі подальшої адаптації керівника до управлінської діяльності, забезпечує його готовність до здійснення нормативної поведінки в різноманітних професійних ситуаціях.

Науково-теоретичні засади зазначеного дослідження зумовлюють обґрунтування його концептуальних ідей на різних рівнях: методологічному, теоретичному та практичному.

Методологічний рівень відображає взаємозв'язок і взаємодію наукових підходів до вивчення проблеми підготовки керівника закладу освіти: системного, культурологічного, антропологічного, аксіологічного, акмеологічного, особистісного, синергетичного, компетентісного, деонтологічного.

Системний підхід дає змогу розглянути професійну підготовку керівників навчальних закладів як складову неперервної професійної освіти, що

забезпечує узгодженість усіх її складових (змісту, форм, методів, практичної підготовки). Вона є різновидом педагогічної системи, оскільки має всі ознаки, властиві такій системі. Системний аналіз використовують для формування концептуальних положень дослідження, розробки структурно-компонентної моделі підготовки менеджерів освіти на деонтологічних засадах. Відтак, системний підхід сприяє змістовому наповненню концепції дослідження, дає змогу моделювати та досліджувати складний об'єкт – систему деонтологічної підготовки магістрів – керівників навчальних закладів.

Культурологічний підхід до підготовки керівників навчальних закладів виявляє, що:

- культура є важливим критерієм якості управління закладом освіти, оскільки соціокультурні зміни в освіті зумовили важливість проблем культури та деонтології управлінської діяльності суб'єктів внутрішнього шкільного управління як однієї з визначальних складових нової антропоцентричної концепції управління, що розглядає соціальне управління як важливу складову загальнолюдської культури;

- антропоцентричність в управлінні освітою є основою формування управлінської моралі й означає її орієнтацію на людину як цілісну, активну, гуманну, духовну особистість, носія моральних норм та цінностей;

- професійна поведінка керівників навчальних закладів базується на єдності духовних, моральних і технологічних компонентів їх деонтологічної культури.

У межах антропологічного підходу підготовка керівника навчального закладу означає сукупність інтегрованих людинознавчих знань (людиназнавча освіченість), що є умовою самовиявлення інтелектуально-творчого потенціалу керівника та людинознавчої технології як сукупності вмінь та навичок, завдяки яким антропологічні знання реалізуються в практичних діях керівника.

Особистісний підхід у дослідженні використано для аналізу становлення та розвитку особистісних властивостей керівників навчальних закладів, їх особистісного досвіду; урахування потреб, мотивів, здібностей, активності, інтелекту, індивідуально-психологічних і функціональних особливостей; спрямовування деонтологічної підготовки керівників навчальних закладів на вмотивоване оволодіння вміннями й навичками професійної поведінки.

Формування деонтологічної готовності має бути спрямованим на особистісно-професійний розвиток керівників навчальних закладів та гуманізацію всіх видів управлінської взаємодії. З огляду на зазначене, особистісний підхід передбачає включення кожного магістра до активної професійної діяльності й опору на його вітагенний досвід (А. С. Белкін) [1] з метою трансформації деонтологічно значущих норм професійної діяльності в систему деонтологічних знань, умінь та якостей майбутнього керівника.

Синергетичний підхід дає змогу розглядати процес підготовки керівників навчальних закладів у магістратурі як відкриту систему, для якої ха-

рактерні нелінійність і багатоваріантність розвитку та яка постійно зазнає змін – флуктуації. Синергетичний підхід дає можливість обґрунтувати новий спосіб мислення керівника, пов'язаний з уявленнями про самоорганізацію, саморозвиток педагогічних та управлінських систем.

Застосування в дослідженні компетентнісного підходу дає змогу виділити мета-рівень професійної компетентності – деонтологічну компетентність, що визначається як рівень теоретичної та практичної готовності до управлінської діяльності на основі норм професійної поведінки; сформулювати мету деонтологічної підготовки, яка полягає у формуванні деонтологічної компетентності; розглянути її структуру з позицій структури управлінської діяльності та структури особистості керівника; конкретизувати етапи формування деонтологічної компетентності.

Аксіологічний підхід дає можливість розглядати професійну підготовку керівників навчальних закладів як процес, спрямований на засвоєння ними системи професійних цінностей, яка має прояв у її історичному формуванні та фіксації в суспільній свідомості. У межах цього підходу визначено й досліджено ієрархічну систему професійних цінностей та професійних ціннісних якостей керівників освіти.

Акмеологічний підхід розглядає особливості плodотворної діяльності керівника навчального закладу, де основним критерієм стає його професіоналізм, дає можливість проаналізувати професіоналізм як систему, що складається з підсистем: професіоналізму особистості та професіоналізму діяльності, яка формується в процесі професійного розвитку. З позицій акмеологічного підходу в дослідженні розглянуто формування деонтологічної готовності в контексті процесу професіоналізації, визначено деонтологічну компетентність як один з необхідних аспектів становлення професіоналізму, створено основу для моделювання процесу деонтологічної підготовки.

Деонтологічний підхід дає можливість визначити й сформулювати низку моральних вимог до управлінської діяльності, дає змогу розкрити їх особливості на трьох рівнях:

– рівні вимог суспільства до керівника навчального закладу, що виявляється в здатності магістра свідомо обґрунтовувати цілі й засоби своєї професійної діяльності (рівень свідомості особистості, її знань і переконань);

– рівні сприйняття професійних обов'язків, готовності до їх виконання та реалізації в складних умовах управлінської діяльності;

– рівні реалізації професійних обов'язків, що перетворюються на активну життєву позицію.

Єдність зазначених підходів забезпечує комплексне вивчення проблеми через аналіз її інтегральних взаємозв'язків і взаємозалежностей, дає змогу здійснити структурно-логічний аналіз складових професійної підготовки керівників навчальних закладів на деонтологічних засадах.

Теоретичний рівень дослідження визначає систему дефініцій, вихідних параметрів, оцінок, які покладені в основу розуміння сутності, змісту й стру-

ктури професійної підготовки керівників навчальних закладів на засадах деонтології, а також моделювання її системи в професійній магістратурі. Деонтологічна підготовка як процес має свої цілі, завдання, структуру, функції, комплекс умов і передбачає оволодіння магістрами – керівниками навчальних закладів знаннями про нормативну поведінку в різних ситуаціях професійної діяльності, формування вмінь та потреби діяти відповідально й будувати відносини в системі “людина-людина” на основі деонтологічних принципів, норм і вимог, а також вироблення рефлексивної позиції щодо особистої поведінки, яка забезпечує формування деонтологічної компетентності.

Практичний рівень передбачає перевірку ефективності деонтологічної моделі підготовки менеджера освіти в професійній магістратурі, визначення відповідних педагогічних умов, критеріїв і показників результату.

Висновки. Наукове обґрунтування технології деонтологічної підготовки керівника навчального закладу в професійній магістратурі містить у собі комплекс вихідних теоретичних положень:

1) підготовку керівників навчальних закладів у магістратурі тлумачать як різновид педагогічної системи, оскільки вона має всі ознаки, властиві такій системі: слугує основою теоретичного осмислення й побудови педагогічної діяльності; містить у собі певну сукупність взаємопов’язаних засобів, методів та процесів, необхідних для створення організованого, цілеспрямованого педагогічного впливу на формування особистості з заданими якостями; забезпечує виконання ціннісно-змістових, нормативних, технологічних і процесуально-результативних функцій педагогічної діяльності; сприяє досягненню поставлених цілей;

2) підготовка керівників навчальних закладів ґрунтується на філософському вченні про людину як деонтологічно зорієнтовану істоту, суб’єкта розвитку й саморозвитку в інтегрованій єдності антропоцентричних і соціоцентричних даних її характеристики. Таке вчення конкретизовано в теоріях управлінської деонтології, діалогічної парадигми, адаптивного управління, гететичного й рефлексивного моделювання складних систем та об’єктів, самоменеджменту керівника навчального закладу;

3) формування деонтологічних знань, умінь та навичок є необхідною складовою підготовки керівників нового покоління, спроможних забезпечити ефективне функціонування освітніх систем засобами найповнішого використання потенціалу педагогічних працівників;

4) деонтологічна модель керівника навчального закладу враховує специфіку його управлінської діяльності; відображає загальні та спеціальні професійні знання, вміння, навички, особливості професійної етики й моралі; комплекс взаємопов’язаних блоків моральних якостей та особистих властивостей.

Отже, сукупність теоретико-методологічних положень і організаційно-педагогічних заходів, спрямованих на створення умов для реалізації деонтологічної підготовки магістра – майбутнього керівника навчального закладу, забезпечує його деонтологічну компетентність.

Список використаної літератури

1. Белкин А. С. Витягеное образование: многомерно-голографический подход / А. С. Белкин, Н. К. Жукова. – Екатеринбург, 2001. – 156 с.
2. Васильева М. П. Теория педагогической деонтологии / М. П. Васильева. – Харьков, 2003. – 216 с.
3. Гончаренко С. Украинский педагогический словарь / С. Гончаренко. – Киев : Либідь, 1997. – 376 с.
4. Кусий Ю. О. Педагогическая деонтология / Ю. О. Кусий // Директор школы – 1998. – № 29. – С. 7.
5. Новейший философский словарь / под ред. И. Ф. Фролова. – Ростов-на-Дону, 2005.
6. Словарь иностранных слов / под ред. Н. Г. Комлева. – Москва, 2006.
7. Bentham J. Deontology / J. Bentham // Deontology together with a Table of the Springs of Action and the Article of Utilitarianism. – Oxford : Clarendon Press, 1988. – P. 119–281.

Стаття надійшла до редакції 27.12.2014.

Задорожная-Княгницкая Л. В. Деонтологические основы профессиональной подготовки руководителей учебных заведений: концепция исследования

В статье рассмотрена концепция исследования профессиональной подготовки руководителей учебных заведений в магистратуре на деонтологической основе; раскрыта её сущность на методологическом, теоретическом и практическом уровнях; рассмотрено значение системного, синергетического, культурологического, акмеологического, аксиологического, деонтологического подходов к этой проблеме.

Ключевые слова: деонтология, деонтологическая подготовка, деонтологическая культура, концепция исследования, методологический подход, руководитель учебного заведения.

Zadorozhna-Knyagnitskaya L. Deontological Bases of Vocational Training School Leaders: the Concept of the Study

The article discusses the concept of research training school leaders in the magistracy on deontological grounds. The analysis of degree of study of a problem of vocational training of managers of education in the magistracy of a higher educational institution is carried out. On the basis of such analysis the conclusion is drawn on insufficient attention of scientists to a problem of administrative management ethics, lack of research on deontological training as a necessary component of professionalizing of heads by educational institutions.

The offered concept of research is considered at the methodological, theoretical and technological levels, and also the essence of each of them is opened. Justification of value and a role of a complex of methodological approaches to research is given: system, synergetic, culturological, akmeologichesky, axiological.

Theoretical level of the concept of research is presented as system of definitions, initial parameters, estimates which are the basis for understanding of essence, contents and structures of vocational training of heads of educational institutions on the medical ethics bases. At the practical level need of checking deontological model of training of the head of educational institution in the magistracy by means of definition of the corresponding pedagogical conditions, criteria and indicators of result is proved.

The characteristic of the original theoretical propositions that underpin deontological training of masters – school leaders is given.

Key words: deontology, ethical standards of training, deontological culture, the concept of the study, methodological approach, the head of the institution.